

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra AXEL OG VALBORG

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 187. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153720676976/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

I Henrik Løves Hær, og nu din Kæmpe,
Men ei din Træl; Skøn Valborg er min Brud;
I denne Sag henrækker ei din Magt.
Jeg gaaer at føre hende frem for Altret.
Fat dig! Btving dit Hjertes Lidenskab!
Den største Seier for en ærlig Helt.

HAKON.

Bort, siger jeg!

AXEL.

Gud dele os imellem!

Han gaaer.

HAKON.

Det var da Enden paa den hele Drøm?
Det var din Skiæbne Hakon Herdebred?
Hiin kommer for at røve dig dit Rige,
Og denne for at røve dig din Brud.
Hvad har du mere der kan røves? Ha
Et opbragt Hierte! Vel! Men dette Rov
Blier ei saa let. Det svulmer efter Hævn,
Det tørster efter Blod, det vrede Hierte.

Han bliver Broder Knud vaer, som er kommen ind under Slutningen af foregaaende Scene; han har henlagt Kirkebogen, og læser nu med megen Opmærksomhed i Pergamentet, som Hakon har ladet falde.

Hvad vilst du Munk?

KNUD

rollig uden at vende Øiet fra Pergamentet.

Tillader Eders Naade —